

ببین صنایع مکرر و مکار بفضل خالق زمین و زمان اعظمی

درین میوه انصاف و اوقاف طبعی بنین اهل کمال

مختصر فہرست کتب مطبع رضائی

نام کتاب	نام کتاب
قرآن شریف	کتب تفسیر
تجمل شریف معاریہ قابل دیدار انوکھی رنگ نرالی بے نظیر حامل جو نفس الامر طرح کی عمدگی میں ضرب المثل اور کل الجواهر حضرت انسان کے لیے بلکہ جوڑ خدا کے لیے ہی تو تیا ہے چشم بے مدغمی او نالک مطبع کی علامت ہی سے طبع ہو کر کبیر جہ جہ اول پہرہ کی جاتی ہے۔ کاغذ سفید ہلکا خیر جلد علاوہ ایضاً خاشاکہ غیر جلد علاوہ محصول ایضاً کاغذ نیلگوں غیر جلد علاوہ محصول قیمت جلد ساوہ ایضاً نفروہ ایضاً طلانی قرآن شریف مترجم بخط گجراتی یہ قرآن شریف اہل گجرات دیوبندی وغیرہ کی سہولت کیواسطے چھاپا گیا ہے سطح الفارسی ہی کے علاوہ ہندی کے نامی تاجروں کے کتابے قیمت بہت ہی کم رکھی گئی ہے بیٹے قرآن شریف مترجم ترجمہ لفظی و بر حاشیہ تفسیر حینی فارسی قیمت قرآن شریف مترجم ترجمہ شاہ عبدالقادر صاحب مع موضع القرآن قیمت ایضاً کاغذ لکھنؤ قیمت قرآن شریف نفیض خود ترجمہ ایک فارسی شاہ ولی اللہ صاحب دوسرے اردو شاہ عبدالقادر صاحب کے پارہ اکم مترجم بہت جلی و بر حاشیہ تفسیر البیان اردو پارہ اکم و عم ہر دو مترجم قیمت فی پارہ	تفسیر سیفاوی بر حاشیہ جلالین مصری قیمت تفسیر ابن عربی قیمت تفسیر کبیر مصری قیمت تفسیر جامع البیان قیمت ترجمان القرآن اردو حصہ اول قیمت ایضاً حصہ دوم از سورہ آل عمران تا آخر سورہ نسا قیمت ایضاً حصہ سوم از سورہ مائدہ تا آخر سورہ النعام قیمت ایضاً حصہ چہارم از اعراف تا ختم پارہ و اعلیٰ قیمت ایضاً حصہ پنجم از یزیدرون تا آخر سورہ یوسف قیمت ایضاً حصہ ششم از سورہ ردنا آخر سورہ نمل قیمت ایضاً حصہ خیر پارہ تبارک و تعالیٰ قیمت تفسیر غریبی فارسی پارہ عم قیمت ایضاً پارہ تبارک و تعالیٰ قیمت ایضاً دو پارہ اول قیمت تفسیر فخر الکبیر لاہوری کتب حدیث بخاری شریف مع شرح فتح الباری قیمت بخاری شریف مصطفائی قیمت مستدرک البخاری قیمت مسلم شریف مع شرح نووی قیمت ایضاً کاغذ خانی قیمت سنن ترمذی بہت صحیح قیمت

المنتهى لفته که در عهد دولت محمد ناهنگین تمهیدین
اعلی حضرت نظام الدوله نظام الملک آصفیاج فتح جنگ
میر محبوب علی خان بجاو
اورنگ زیب کشور فرخنده بنیاد حیدر آباد و کن دم

رباعیات مایکات نظم دل آویر اسماء حسنی
۱۰ ۵۰ ۳۰

من تصنیف شریف کرم آمد و راجه محبوب نواز بجاو
۱۰ ۳۰ ۳۰

جامع فضل علم و عمل الاثر از خیر اند دل گرد شایان
۱۰ ۳۰ ۳۰

باسمان نظر مرکز دایره فضائل بقیاس سیر ابوال
افضل مولانا عباس شروانی و مکرانی و بنبل عجمه
افضل مایه علوم منقول و منقول مولوی محمد عجمه
و مولوی بکال صحت و مطبع انصاری هلی طبع گز

کتابخانه عمومی
مکتبہ اسلامیہ
کراچی

کتابخانه عمومی
کراچی

RECEIVED

کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی

کتابخانه عمومی

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE4808

کتابخانه عمومی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدایت تعریف عدد دنا

۱۰ ۵ ۱۳

نه بلا شک افضل اعداد هست	ضرب هم تقسیم را بنیاد هست
بین که در اعداد با فایق شده	نود و نه نام را لایق شده
چون نخست آن نه بد و مساکت	گشت هجده هشت و یک بازگشت
پس تپه شد ضرب بست و هفت بین	هفت و دوازده تو بشمر بالیقین
باز نه را ضرب چون بر چار شد	دان شش و سه نه بلا تکرار شد
بار دیگر ضرب نه را کن بر پنج	پنج شد با چار با هم نه به پنج
گشته باشش ضرب شد پنجاه و چار	چار پنج ای یار نه شد بر شما
ضرب نه با هفت شصت و سه بدان	سه به شش شد جفت نه شد بیگمان
نه بشد هفتاد و دوازده هشت بار	دو بشد با هفت ختم نه گشت یا
نه به نه هشتاد و یک شد بیگمان	یک چو شد با هشت وصل نه بدان
نه چو پاده یافت ضرب شد نود	صفر را بگذاشت نه گردید خود
وحدت و کثرت از آن پیدا شده	هر که دید این نکته را شنیداشد
باقیا زان نود و نه نام را	حاشم در نه رباعی انتما
هر که بر خواند بصدق و اعتقاد	و اصلش مقصد شود حاصل مراد

سینه نه تیرانه دلکش باقی

۱۰ ۵ ۱۳

عالم مندی پناہ سے سوچ کر ہی گفت گوئی اور دولت مشکرت اول سے ابتداء فرمائی اتم ہست ہا کہ برخت

عالم مندی

مہر

عالم مندی پناہ سے سوچ کر ہی گفت گوئی اور دولت مشکرت اول سے ابتداء فرمائی اتم ہست ہا کہ برخت

عالم مندی

عالم مندی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله

بسم الله

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله

7

بر این صومعه
مستقر و معطر
و باغستان
در آن

بزرگواران

محمد تقی

پیرایه

三

1615.

[illegible]

مؤيد البيان

الحمد لله

وایستگاری از
مردمان و

بدون

از طرف

پہلے

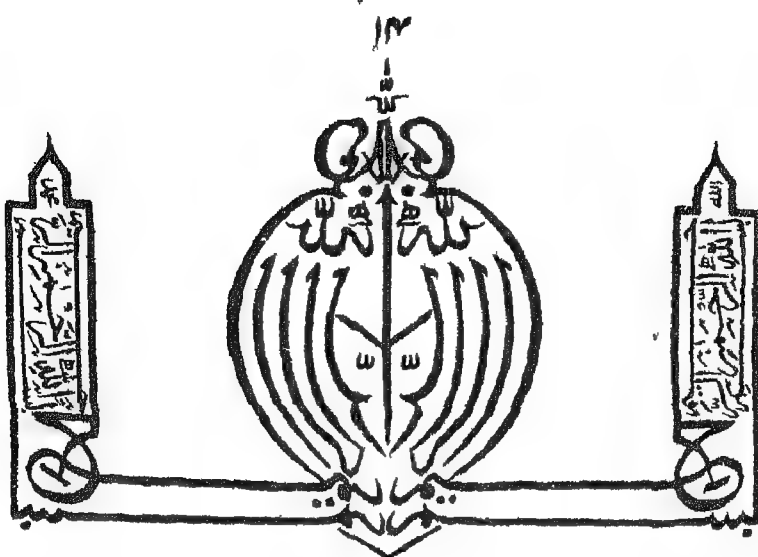
موت

دین کے مستطوحان
 و ذوالجلال
 علیہ السلام

الله

هم مقدم هم پناه عالم هست
مقصودت حاصل شود اندر جهان
اصغر شش سه بار از لب شفقت اند
بگمان و شک شوی صاحب یقین
در شود بر باطن تو کشف راز
در فکن در حجب و کام دل بر آرد

اولین الله اسم اعظم هست
آخر شب شصت و سه بارش بخوان
اوسط و روش ده و دو گفته اند
گره هزار دل نمائی و در این
و در صد بار کنی بعد نماز
حب نما با آواز و سه هزار

الرحمن

زود دنیا و به عتبه رحمت هست
بهر دفع یاس و نیایش بخوان
هم غنیش در و بدان اسی پوشیا

نام الرحمن که صاحب رحمت هست
دو صد و هفتم نو و هشتاد و نه
سی و هفت اعداد وسط او شما

الحیم

الحسیم آن نیز رحمت است	رحم مایش عادت و خاصیت است
دو صد و پنجاه و هشتش دکن بید	سی و سه و شصت و شش بشمر صغیر
پانصد بارش ز صدق دل بخوان	بر تو گردد خلق عالم هم زبان

الملک

الملک آن با دوشاه و دو جهان	مالک صاحب تصرف جاودان
ورد او را کن نود بار از زبان	بالتسلط در وهد بر ملک آن
نه بود وسط و غیبرش یاد دار	در دویست شاه رخصت و چهار

القدس

هست القدوس نام پاکش	ثو منزه باشد از نقص و سقم
یک صد و هفتاد و نود او بدان	هفتده و شش صغیرش شبت دان
ورد او را ساز از دل یک هزار	شبت بر زبان پاره ناکن هفت بار
خز فرشته خوشوی یابی پنا	از عدد و یابی سلاست هم برآ

السلام

السلام آن کو سلاست آمده	فارغ از نقص و علالت آمده
یک صد و هفتم سی و یکبارش بخوان	بر سقیمان تا شود صحت از آن
گر نمائی ورد او را یکت هزار	علم یابی نیز صحت بی شمار

چاروہ وسطت بھر دفع رنج ہم صغیرا و بدان ای یار پنج

المومن

ہست المومن کہ ایمان رست کرد
یک صدوی و شش اکبر گیر
بست و نہ ہم میدہ از غنیمت امان
از صد و نہ پنج نختہ شد عیان
اینی بخشید و ہر چہ خواست کرد
نوزوہ وسطت و یک اورا صغیر

الہیمن

الہیمن دان جنبہ گیرے خلق
بر ضمائرا و قوف از و رد او
یک صدست و چہل و پنج اعدا
بست و یک بارار نمائی و رد یار
ہم محافظ ہم این بیناے خلق
ظاہر و باطن صفا یا بد ازو
نوزوہ وسط و صغیرش یک بدان
بیم شیطانست نباشد زین خار

الغریز

الغریز آن غالب کون و مکان
ورد او دولت فراید بے شمار
سینوہ وسط و صغیرش چاروان
در ہمہ خلق جهان دو الف بار
می شود باران رحمت زان نزول
چہل و یک بارار نمائی و رد آن
پادشاہان را لقب شد بہر شان
دان کبیرش نودست و ہم چہار
از بے کمیانود بہ خوان
آخر شب ورد او سازند یار
در جناب حق دعا کرد و قبول
کے شوی محتاج دیگر در جهان

الجبار

صاحب دولت ازان گردد تیر	هست ابجبار آن قادر خبیر
ایمنی سیاه ز ظلم ظالمان	بست و یکبارش و دست کن بخوان
بست و شش و سبط و شش آصفیر	و دو صد و شش و آن تو اعدادش کبیر
شوکت افزاید شود بهیبت خزا	نقش خاتم گر کنی این نام را

المتکبر

خاصه کاین دعوی بذات او سزا	نیز المتکبر اسم کبریاست
از زنت فرزند برگرد و حصول	و رد او صد بار کن پیش از دخول
به شود هر کار حسب مدعا	ورکنی و روش تو در هر ابتدا
تا نباشی هیچ که خائف بخواب	بست و یک بارش بخوان ای با صفا
چاره و سطرش صغیرش پنج دان	شش صد و شصت و دو و روش بهر شفا

الخالق

و رویک صد کن شود عاجز و غده	دان تو الخالق که شد خلقت ازو
خلق ساز و حق فرشته لا کلام	گر تو سازی و روان نه سز و نام
تا جبراهیم رخ شود روشن ازان	او باز و خدمت روز و شبان
وسط هفتاد و چهار و دو صغیر	هفصد و سی و یک اعدادش کبیر

البارئ

نیز اباست بمعنی خالق است

دو صد است و سیصد و دوش بدان

گر تو یکصد بار بخوانی مدام

جسم تو در تبرنگد از حنّدا

از پئے اولاد و روش صادق است

چارده و سیصد و شش پنچ دان

در ریاض قدس باشی لا کلام

هم کنی دفرزند در دنیا عطا

المصوّرات

المصوّر صورت آراسی جهان

سه صد و سی و شش اعدادش کبیر

گر عقیقه روزه دارد هفت یوم

بر دم برب آب و در نوشد و را

نیز در آن چو جاویدان شود

نقشبند کائنات کن کفّان

سی و نه و شش شمرت در آن صغیر

بست و یک بارش که فطر اصوم

نیک رو فرزند یابد از حنّدا

مُشکل هر کار زان آسان شود

القهار

جرم بخش خلق لغفار دان

روز جمعه و روزه و صد بار کن

یک هزار و دو صد و هشتاد و یک

بست و یک دان صغیرش ای صفا

بعد ازین و الله ذو الفضل العظیم

باو عی نسفلی ذنوبی را بخوان

برایند مغفرت این کار کن

وسط یک صد بست و نبی رب شک

فهم کن و الله یعطی من یشاء

آمده بنگر به قرآن کریم

القهار

<p>ہر کہ یا قہار خواند بیشتر در میان فرض و سنت در و او و شمنت مقہور باشد بیکمان سہ صد و شش شد عدد او را کبیر</p>	<p>حُب دنیا در دشن کند اثر گر کنے صد بارے فرخندہ خو خاتمہ با نخیسہ گردد ہم از ان سی و شش و شش بدان و نہ صغیر</p>
<p>الوہاب^{۱۸}</p>	
<p>باز الوہاب را در و در و سنج در نماز چاشت بر خوان هفت بار چار و ہشتاد و ہشت اسم او کبیر</p>	<p>دور می سازد ترا از فتنہ و در سنج تا کہ بے پروا شوے از روزگار پنج و شش بہت و ہم پنج صغیر</p>
<p>الرزاق^{۱۸}</p>	
<p>وان تو الرزاق را روزی رسان اولش دہ بار خوان در کج رہت روزی و نفع تو میگردد فزون سہ صد و شست اعدادش کبیر</p>	<p>در و او لازم بشد اندر مکان قبلہ رو در چار کج بش خوان شست زان مکان اسلاس میگردد برون سی و شش و سہ و دو و ہشت صغیر</p>
<p>الفتاح^{۱۹}</p>	
<p>باز نام پاکش لفتح شد چار صد و ہشتاد و نہ عددش کبیر از پئے رفح حجاب از دل بخوان</p>	<p>ہر متفل کار را مفتح شد وسط او پنجاہ و ہفت و سہ صغیر ہر سہ ہفتاد بارے نکتہ دان</p>

العلیم

العلیم آن کو بود دانای راز	ورد او صد بار کن بعد از نماز
کشف علم عالم لغیبت شود	آنگهی رسد راز لاریت شود
در شب چیه تو صد بارش ضرور	گر بخوانی مسرت یابی و فور
بهر کسب علم و روش بهتر است	یک صد و پنجاه عددش اکبر است
پانزده تعداد و سطرش کن خیال	شش صغیرش آن تو ای نیکو خیال

القباض

نیز القابض که اندر قبضه اش	قبض و بسط و هر باشد ملک و ش
با خنیش تا چهل روزش مدام	بچهل لغت نویسنده و خور تمام
جیع تو مسدود گردد و زان اثر	وز عذاب قبر باشد بی خطر
گرمه بار از دل نمائی و رد او	فتح یاب به حسب خاطر بر عدد و
نه صد و نه هست اعدادش کبیر	نود و نه و سطر و آن هم سه صغیر

الباسط

خوان توده با اسم باسط بر هر	دست بردار و بر رخ مال ای پسر
حاجت غیبت نباشد و رعاش	میشود توسیع ز وقت بی تلاش
در چهل بارش تو ورد افراشته	غیر حق از خلق بی پروا شوی
دان شمار کبیرش هفتاد و دو	وسط او نه خوان هم صغیر نه بگو

الخافض^{۳۳}

هست خافض پست ساز و دشمنان	بعد سه صومش تو ای روشن روان
در میان جلوس خوان بمقتاد بار	فتح یاب بر عدو سے نابکار
پانصد بارش بخوانے گرجان	از غلبه دشمنان یاب امان
یک هزار و چارصد هشتاد و یک	اکبر اعداد آن بے ریب شک
یک صد و چهل و نه آمد وسط او	پنج اعداد صغیر او گجو

الرافع^{۳۴}

ورو الرافع تو اسے رفعت طلب	کن به نصف روز تا در نصف شب
با وضو صد بار هر روزش بخوان	بیگمان باشد تو نکر در جهان
بست بارار میکنی وردش دوم	حاصلت گردد مراد دل تمام
سه صد و پنجاه و یک بشمر کبیر	بست و شش و شش بدان و صغیر

المعز^{۳۵}

المعز آن عزت افزا ہے جهان	ورو او کن ای عزیز از صدق جان
در شب هجده دو شب در عشا	خواه چهل بارش شود عزت افزا
یک صد و هجده هفتده کبر بخوان	وسط هجده نه صغیر آمد بدان

المذل^{۳۶}

خوان مذل بمقتاد و پنج ای پوشیار	سجده سازو گو که ای پروردگار
---------------------------------	-----------------------------

که مرا از شر دشمن ده امان
اکبرش با هفتصد و هفتاد و هفت

خوف حاد پس نماید بیگمان
پنج صغیر و سواد هفتاد و هفت

السَّامِعُ

ایمیع از ناطق و ساکت شنید
یک صد و هفتاد بار او را بخوان
بر نویس از روغن گل باز شو
روز پنجم به تو این اسم ده جوان
پنجمین گریست و انی کن دوم
عد و وسطش هست عجب ده نخته دان

هر دعا و شد اجابت را امید
هم بظرف چین ز شکاف زعفران
ساز آن روغن بگوش کن سر و
پانصد بعد از نماز چاشت خوان
هر دعا مستبول گردد لا کلام
نه صغیرش دان اجابت را بخوان

البَصِيرُ

البصیر است آنکه بیند بی صبر
سه صد و دو بار او را در میان
سی و دو وسط و صغیرش پنج دان
در میان نضر و سنت هر سه
از عنایت و رنجوانی هفت بار

دارد از پنهانی و مخفی خبر
باش از امراض ستم چشم باز
کن رعد را و درویش کوری بران
صد بخوانی حق کند بر تو نظر
بعد صغیرش از مغایع انعم دأ

الحَكَمُ

الحکم را در شب جمعه بخوان

آن قدر نذر کن که بخودشوازان

<p>معدن اسرار حق ساز و ترا هم بخوان هشتاد بار اندر نماز شصت و شصت اکبر بدان ای پوشیا</p>	<p>هم بطوئت مرا کند روشن خدا پنجگانه شو غنی و بے نیاز چاره و سطست و پنج صفر شمار</p>
العدل ۳۰	
<p>اسم العدل از نویسی بر شمار پس بخور خلقت مسح می شود وقت منرب گر کنی بعد از نماز از همه آفات ارضی و سما وقت شب در روش بصدق جان کن یکصد و چارست اعداوش کبیر</p>	<p>با قلم بر تکیه نامها بیست بار در شب جمعه نکو تر می شود یکهزار شش و رد و ای در دواز بس نجات می ده فضل خدا وقف اسرار باشی بے سخن چاره و سطست و پنج آمد صغیر</p>
اللطیف ۳۱	
<p>نفع بخش خلق از اسمای شریف از پی صلاح کارش از نیاز دافع ناچار ی و فتنه و مرض یکصدست و بست نه عددش کبیر</p>	<p>نیت اسمی مثل اسم اللطیف غسل کن صد بار خوان بعد از نماز هست دروش کن تو بر وقت عرض وسط او هشتاد و سه دو دان صغیر</p>
الخبیر ۳۲	
<p>الخبیر آن وقت کون و مکان</p>	<p>هست بروی حالت هر کس عیان</p>

<p>گر نمانے دریا و را جا و دان از نادان نفس موزی و اسے ہشت صدیم دوازده عددش کبیر</p>	<p>مطلع باشد ز اسرار نمان یا بے از نیک و بد خود آگے وسط او ہشتاد و ست و دو دان صغیر</p>
<h3>الحلیم ۳۳</h3>	
<p>الحلیم آن بر و بار عفو ساز ہم نویس و ہم بشو آن ہم را می شود نشو نا انشرون ازان بر شمر ہشتاد و ہشت اورا کبیر</p>	<p>در غضب ناید گی آن بے نیاز آب شومین نشان بر کش تھا با وضو سرور صد باش بخوان ثانزده وسط و بدان نقش صغیر</p>
<h3>العطیم ۳۴</h3>	
<p>اللطیم سمیت با جاہ و جلال ہفت بار اورا بکن بر آب دم ور و کن بہر حصول عز و شان یکزار و ست دان عددش کبیر</p>	<p>لازم لتظیم اے نیکو خصال نوش کن زان میرو و درد شکم بیگمان باشد معزز و جهان یک صد و دو وسط بشمر صغیر</p>
<h3>الغفور ۳۵</h3>	
<p>الغفور از عفو را خود است آن بر دفع تپ تو بر کاغذ نگار خوردن وی مے کند حاصل شفا</p>	<p>منغفر بہر بخت جرم دان بس بیچیان بر سر نان استوا ہم سیاہی مے پرواز دل ترا</p>

<p>رفع وسوست کند پروردگار تا ستر زورش مرد کن ای جانم پس بچاہ اندازاے نیکو شعار ورود ساز و بعالم باش خوش ہم صغیر ش نہشت دان ای باوقا</p>	<p>سبب اغفر لی بحمدہ خوان سہ با گرتو خواہے راز دل مخفی شود بر سر گیش بخوان بہت اوبار یکہزار و دوصد و ہشتاد و شش وسط او دان یک صد و سہ چھا</p>
<p style="text-align: center;">الشکور</p>	
<p>چل و یک بارش بکن دروش نجان دست ترزان آب کن بر روہال تنگے دل را نماید نیند و رور در قیامت تربت گرد و بلند وسط دان نچاہ و ہشتاد صغیر</p>	<p>الشکور آن فیض بخش شا کران دم بکن بر آب و نوش ای شخصصال درو و شبکوری رو و از سہ ضرور پنج انش خوانے ارا سی شہوند پانصد و ہشتاد و شش کبیر</p>
<p style="text-align: center;">الحلے</p>	
<p>درو اور اگر کنے ازدل دوم فقر بگذارے غنی گردی ز پیش با خوشی راج شوے ہم در وطن تا کہ یابے صحت از پروردگار یا زود وسط و دویست و سہ سفتہ اند</p>	<p>الحلے آن عالی مقام وربہارے نقش اور از دل خویش در سفر ہستی چو در پنج و محن گر درم دارے بکن زردش سہ با یک صد و دہ از کبیر ش گفتہ اند</p>

الکبیر^{۳۸}

لبس کبیر از کبیر یا مأخوذان	درد او بجز بزرگیها بخوان
نیز بر بیمار نه بارش بدم	میشود حاصل شفای دهم
بس کبیرش صد است سی و دو	وسط لبست و پنج و صغیر هفت گو

الحفیظ^{۳۹}

الحفیظ آن حافظ کون و مکان	نه صد و نود و ابا شش بدان
درد او ای دوستان بایشنید	بهر خرق و غرق و سرق آید
نقش آتش را تو بر بازو بدار	هم ز صغیر اسن یاب یاد دار
یک صد و هفت و شش بهشتین	هشت اعدا و صغیرش برگزین

المقیمت^{۴۰}

المقیمت آن کوثر ابد و بقیت	بهر بغض است ذکرش کن بوقت
درد او کن بجز قوت یافتن	بر همه شیاطین تسلط ساختن
در پی هر درد درد او بخوان	بس کبیرش پانصد و پنجاه دان
پنج و پنج اوسط صغیر یک شمر	دم بکن بر کوزه و آبش بخور

الحسیب^{۴۱}

الحسیب آن مالک روز حساب	آنکه سید اند همه ستم و صواب
از حسابت پاک دارد در جهان	کار هر ستم خورده گردد خوش از آن

اگر بخوانی **حَسْبِيَ اللَّهُ الْحَسْبُ**

ورد او هشتاد باشد از کبیر

کار تو در هفت بهر گرد و عجیب

ای پسر وسط و صغیر شش هشت گیر

الجلیل

الجلیل سمیت با جاده جلال

گر تو بنویسی ز شک زعفران

میشود تو مئوسه تو زان بیشتر

بر سر اسباب ده بارش بخوان

شد عدد هفتاد و سه اورا کبیر

ورد او جا همت به چش لا زوال

در خور یار بر کنه تعویذ آن

نیز می دارد ب بین دیگر اثر

امن از درد یار باید بیگمان

وسط ده بر گیر و یک بشم صغیر

الکریم

الکریم آن کو که بخشش می کند

ورد او را کن به بستر و خواب

هم ملک از حکم حق سازد و عا

چون عیسی آورد او مادام داشت

دو صد و هفتاد بشمارش کبیر

هر کسی بر جو دو فضیلت مستمند

در جهان باشی از ان عزت آید

تا بزرگها شود حاصل ترا

کریم الله و حبه ان کام داشت

بست و بفتش وسط و نه آمد صغیر

الرفیق

الرفیق آن کو ترانا طرب بود

ورد این غفلت ز دل زایل کند

بر فعالیت غائب حاضر بود

جمع خاطر هم از و حاصل شود

ورکنی دم برہ اہل عیال	ہفت بار از صدق الی خوشحال
از سر دشمن نباشد بیچ باک	در مصائب ہم نباشی دردناک
تہ صد و ہم دوازده بارش بخوان	بر شورت تا شفا یابے ازان
تہ صد ہست دوازده ورد کبیر	سی و تہ سطت و شش بشمر صغیر

المجیب ۴۵

المجیب ایجاب ساز ہر دعا	انجمنے بخشہ مراد و مہ دعا
گر کئے وردش دعا گرد قبول	نقش گرداری شود ہمت حصول
گر کئے راد و سر باشد تہ بار	ورد کن یا بد شفا آن بے قرار
پنج و پنج است اعدادش کبیر	وسط اودہ دان و یک بشمر صغیر

الواسع

اسم الواسع کہ نام پاک ہو ست	اہل دنیا را کشا و رزق دوست
ہر کہ سازد ورد اورا بیشتر	مے شود ہر گز نہ محتاج دگر
عقرب موزے اگر نیشے زند	ور کئے ہفتاد بارش دم کند
زہر او اسے ہنفس زائل شود	ہم قناعت زین عمل حاصل شود
یک صد ست و سی ہفت اورا کبیر	وسط لبست آمد و وعدہ دشمنان صغیر

الحکیم ۴۶

الحکیم آن محکم ہر کار ہست	حکیم آن بر جلد بے تھمار ہست
---------------------------	-----------------------------

<p>ورود و مقادیر و شش آمد کبیر دانی از و روش تو جهولات را گر نو د بارش بخوانی در نماز</p>	<p>پانزده و شش و شش بشم صغیر یابی از فیضش درست کار ما کار نما ساز تو گردد جمله ساز</p>
<p>الودود^{۴۸}</p>	
<p>الودود آن دوستدار صالحان روز جمعه ورود او کن یک هنر گر تران زنده باشد بد نهاد و شمانت هم خورد از و گریه اگر بست اعدا کبیر او بدان</p>	<p>در و داد از و سه هم سال زمان دم بشیرینه کن آن را بار بار در خورانش تا شود صاحب سد دوستی سازند با هم بشیر دو صغیرش سه ایست نشان</p>
<p>الجمید^{۴۹}</p>	
<p>الجمید آن ماحد مجد عین میرود از و در پاکش لا کلام روزه هم دارد و هر آغاز ماه پنجه و هفت است اعدادش کبیر</p>	<p>ورود ساز و مغز با تمیز گر برص باد فزنگ و در جندم ورود افطار ساز و بانه تباه دوازده و شش بدان و صغیر</p>
<p>الباعث</p>	
<p>معنی باعث بزرگین زن دان هفت بارش خوانی از بر خود</p>	<p>کز و سه باعث رسل شد در جهان مهربان ساز و هر کس آفریم</p>

دست بر سینہ صد و یک بار گو	وقت خواب اسی یا زنده دل بشو
پانصد و ہفتاد و ست عددش کبیر	نشت و دو و سٹ و ستہ آمد صغیر

الشہید

الشہید آن شاہد اشیا بود	آن کہ حاضر بر تو و دانا بود
گر تر تر نشد زند باشد نابکار	دخت ہم ناصالح است بد شعار
دست بر پیشانی شان جہر	دار و سوسے آسمان می کن ظہر
بست و یکاٹ الشہید از دل بخوان	نیک بختے شان شود حاصل از ان
ستہ صدست و نوزده عددش کبیر	ہم چل سٹ و ست دان چار شصت و صغیر

الحق

ہست الحق نام بے نام و نشان	حق بود اورا عبادت بر جہان
گر تر اسباب در دزدی برقت	کن بچارا رکان کاغذ نام ثبت
در میان نہ نام آن اسباب را	بر نویسے صاحب فہم و ذکا
بر کف دستش بداری نصف شب	رو بسوے چرخ ساز و کن طلب
میشود ہمہ دست از افضال حق	دزد را گرد زہدیت رنگ فق
یکصد و ہشت است اعدادش کبیر	وسط او حجبہ صغیرش نہ بکبیر

الوکیل

باز بین تاشیر اسم الوکیل	کان پے روزی عالم شد کھیل
--------------------------	--------------------------

<p>خوف آتش بیم برق و باد تند و رود بسیار کن یا بے امان بہر غر و جاہ و رودش کن بجان</p>	<p>گروست را مینماید ست و گند ہفت بارش یا بوقت عصیان وز پئے حفظ بدن ہم خوف جان</p>
<p>القوی</p>	
<p>القوی ذو القوة مطلق بدن یک صدیت و شانزده عددش کبیر کن گلولہ از حمیرہ یک ہزار یک یک آن را دہ بخور و غمخا</p>	<p>قوتش بالذات میدان بیگان ہفتہ و سست و ہشت اورا صغیر یا قویہ بر خوان بروی ہوشیار بر عدد غالب شواذ فضیل خدا</p>
<p>المتین</p>	
<p>المتین از بہر استحکام است کن رقم بر کاغذ اسم این منیر گر فطام او ترا منظر بہست گر بیشیر وایہ نقصہ شد پدید اکبر اعداد او پانصد بدن</p>	<p>در متانت برترین نامحاست طفل را نشان کہ سازد ترک شیر این مجرب تر عمل مشہور بہست بچمان کن تا شود شیرش مزید وسط او پنجاہ و پنج صغیر بخوان</p>
<p>الولی</p>	
<p>الولی آن والی ہمدو جہان یابی از اسرار دل ما آگے</p>	<p>گر نمانے در دہ پاک او ز جان ہم زریخ بد سہاشان وارے</p>

<p>ناخوشی گراز کے طالع شود چل و شش عدد کبیر او بدان</p>	<p>این عمل کن خود بخود صالح شود وسطه بشتر صغیرش یک بخوان</p>
<h3>الحمید</h3>	
<p>الحمید آن مستحق حمد ما زان شود ہر راز دل با آگہ ورد می بر کاسہ آب الحمید شصت و دو باشد کبیرش ای عزیز</p>	<p>گر کنے و دوش تو از صدق و صفا ہم ز فحش غنیر ذلک واسطہ آن بنوشی آب می گرد و صغیر ہشت و وسطش دان صغیرش ہشت نیز</p>
<h3>المحصى</h3>	
<p>باز المحصى کہ آن نام نیک و شب جُھنزار و یک بخوان و رتودہ بارش کنی ہر روز ورد یک صد و چهل ہست و شصت اور کبیر</p>	<p>حاصل از و روش شود ہر کام نیک از عذاب قبر دریا بے امان حفظ حق کرد و ترا ہموارہ کرد بست و دو و وسط و چار آمد صغیر</p>
<h3>المبدئ</h3>	
<p>مبدی آن کو ابتداء خلق ز رست زا اعتقاد دل نود بارش بخوان زان نما ندخوف استعاط جبین پنج و شش را کبیر او شمر</p>	<p>بہر حفظ عمل زن روش نحوست ہم با طرف شکم گشت ران ہم تولد زود یابد از همین یا زود وسط و صغیرش دو نگر</p>

المعید

<p>گر کسی یارت بود غائب بعید چار سو در کنج قصه رای هوشیار اندرون هفت آید لا کلام شانزده وسط و هفت صفر شمار</p>	<p>باز بین تاثیر اسم المعید ور و کن این نام را هفتاد بار عود با خود کن بگو همراه نام اکبر او یک صد و بست و چهار</p>
--	---

الحی

<p>هر دفع رنجا و روش گزین از تردد ها مشواند ریشه ناک خوان صد و هفتش که دریابی شفا شانزده وسطش صغیرش هست پنج بر تو واضح میشود از غیب راز بر همه اسرار آگاهی بیاب</p>	<p>وان تو پیغمبر زنده دار علین کن طریقه هفت بار آن نام پاک هر دفع در و هفت اندام ها شست و هفت آمد کیرای و رنج با وضو صد بار خوان بعد از نماز در شب جمعه بسجده خوان بخواب</p>
---	--

المیت

<p>نیتی بر نفس خود قادر اگر تا روی در خواب و روش کن جهان هفت بارش گر بخوانی ای خبیر چهل و نه وسطش چهار آما صغیر</p>	<p>اهیت اسمیت تاثیرش مگر دست را بر سینه نه ای رفردان تابع فرمان شود نفس شیریر چار صد دان و نو و عددش کبیر</p>
---	---

<p>ہم رستم ہر چار لقمہ کن ورا بر تو چادور اناشد و شرس از عذاب قبر و جعت نیست غم</p>	<p>تا چل رززش بنجر اندر غذا انچہ ما دیدیم ہر تسم و بس امن سے بخشہ خدایت از کرم</p>
الحی ^{۶۳}	
<p>دان کہ اکی زندہ باشد خود بذات وروا و سر روز کن بغتہ اوبار طول عمر اسل دنیا سے کند ہست بس و رو کبیرش جبرہ با</p>	<p>فارغ است از فوت و از بیم مات ہر بجائے دوا آسا شمار دافع مرگ مناجا سے کند ای پس رو صغیرش نہ شمار</p>
القیوم ^{۶۴}	
<p>ہست القیوم ستائم و اتما چون نزون خوانی شود و حال مر در نگینے نقش کن این نام را یکصد و پنجاہ و شش آید کبیر</p>	<p>نو قیام ارض باشد ہم سما ذاتما باشد دولت مسرور شاد تا بند کر نیک یا بے کام را ہست و یک و طست دست باشد صغیر</p>
الواجد ^{۶۵}	
<p>ہست واجد آنکہ یا بندہ بود ورد او را بر ہر سر لقمہ خوان دم بکن بر آب و آشان بآن</p>	<p>آن بیا بندہ کہ پایندہ بود نوش کن بے حد فوائد بخشہ آن کہ کنے تجبب او از دوستان</p>

چارده بشتر کبیرای بخته سنج	وزنگر و سطر صغیر اوست پنج
الماجد ^{۶۶}	
<p>ورد الماجد بکن از حد فزون بر تو انوار خدا گردد عیان دم بکن ده بار بشربت و را چهل و شبت آمد کبیرا و بدان</p>	<p>آن قدر که زوی شوی از خود برون هم بزرگی یابے از خلق جهان ده بجهر بیمار تا یا بد شفا دوازده و شش صغیرش سه بخوان</p>
الواحد ^{۶۷}	
<p>باز الواحد بدان ای خوش خصال ورد او یک الف و هم یک چن کنی گر فزون در ورد مستغرق شوی و ترانس رزند باید یادگار نوزده بارش تو در غربت بخوان</p>	<p>منفرد بالذات بی مثل و همسال بیم خلوت را ز دل بیرون کنی فیض یاب فخر و قرب حق شوی نقش او تصدیق کن با خود بهار بهر آنش اوسط صغیرش یک بدان</p>
الاحد ^{۶۸}	
<p>الاحد هم منفرد دان در اصول واحد اندر شرکت اعداد هست گر و رانده بار خوانی و زبوی همره و احد صد و یک بار بخوان</p>	<p>میشود طلاق او بزوی عقول این تکلیف حساب آزاد هست پیش هر کس خورم خوشدل شوے گر گرد مارے کسی را ناگهان</p>

<p>دوم کن بر سینه که در یابد شفا بهتر تخلیص و تجربه بهتر است نیز اوسط صبر دادن تو چار</p>	<p>کاین مجرب آزمودستی ز ما سیزده عدد کبیرش نظر است الف بر خوان با ملاک شود و چار</p>
<p>الصمد</p>	
<p>اصمد باشد بمنجی گاه نصف شب بر خوان در یابد بحر حال تو صادق بگرد قال هم تا توانی بیش از پیشش بخوان هر دفع جمع خوش بر خوان تو یا اوسطش بنده صغیرش شبت دان</p>	<p>پاک باشد ز اشتراک و شتاب یک صد و هجده بار یا سپهر و رگ قارت کسی کرد از ستم بالیقین گردد نال و تالان دان کبیرش یک صد سی و چهار نیز وقت بر سینه کاروان</p>
<p>القادر</p>	
<p>اسم القادر که صاحب قوت است و ردا و وقت وضو کن ای جوان جمله دشواریت آسان می شود سه صد و پنج است اعدادش کبیر</p>	<p>در جهان از وی ظهور شوکت است چهل و یک بارش که سخته بخوان مقصدت حاصل فراوان می شود سی و پنجش سوط و شبت آمد صغیر</p>
<p>المقتدر</p>	
<p>معنی المقتدر در هم ظاهر است</p>	<p>اقدار او بیگته با هر است</p>

<p>و فتح غفلت می نماید و در داو وقت بیداری نخت ای ہوشیا جملہ کارست را جوع حق کند بفصد و چہل و چار کبہ شمار</p>	<p>ہوشیاری میدہد اسے نیکو و در داو کن یکصد و ہم بست بار تا ز قیدت کر با مطلق کند سی و ہشتش و سطر دو و صغیر نگار</p>
<h3>المقدم</h3>	
<p>المقدم را بخوان وقت جہاد ہر کسے کا این و در و عادت کند دم پشیری نی کنے دہ بار گر یکصد و ہشتاد و چار ش دان کبیر</p>	<p>چشم زحمات کے رسد ز اہل غناد نفس او در امر حق طاعت کند عاشقت گرد و خورندہ بے شمر بست و دو و سطر و چار ش ان صغیر</p>
<h3>الموخر</h3>	
<p>الموخر را تو یکصد بار خوان ہم شود انجام کار تو بخیر گر بخوانی چہل و یک ای باخود ہشت صد چہل و یکش کبہ شمار</p>	<p>تا تنفس گرد و از غیرت ازان ای برادر کے کشی منت ز غیر نفس تو نہ رمان بریزد ان شود او سطرش ہشتاد و پنج صغیر چہا</p>
<h3>الاول</h3>	
<p>ہست الاول کہ سازد ابتدا تا چہل روز از نمازے و در داو</p>	<p>جملہ اشیا را و خود بے انتہا حق تر از فرزند بخشد نیک رو</p>

در شب جمعه چهل بارش بخوان	مقصد دل میشود حاصل از ان
یا زده بارش اگر خوانی دوم	خلق تسخیر تو میگرد و تمام
هفت و سی عدد کبیرش گفته اند	اوسطش ده یک صغیرش گفته اند

الآخر

هست الآخر پس از فانی بقا	ذات او باقیست دائم لا فدا
ورود او در عمر آخر پیش کن	حاجت با نخیل گرد و بے سخن
هر که دارد نقش او را نزد خویش	عزت و توقیر او سازند بیش
هشت صد هم یک کبیرش و شمار	از پے حفظ دو اتم و ختم کار
اوسطش هشتاد و یک آن ای سپهر	نیز نه باشد صغیرش با اثر

الظاهر

هست الظاهر بطورش جا بجا	بین ظهور قدرت او بر ملا
از پے اسرار با قصد بارخوان	نور چشم تو منور گردد از ان
ورد او سازد بصدق دل اگر	رحمت باران نگرود بیشتر
گر بیدوارش نویسی هر کجا	از حسرتی باز می ماند بجا
یکمزار و یکصد و شش در او است	که نکو از بهر تعلیب عدد است
هم ز بهر گم شده دارد اثر	هم به بخشد قوت باه و مکر
یکصدش یا شانزده اوسط بدان	نیز تعداد صغیرش هفده خوان

الباطن

هست الباطن نهان از کن مکان	کے پردہ مخ حشر در لامکان
وردش آگه از سر ارمی کند	و قفس رزمضا تر میکند
هم غم زین خلق سازد و روا	جمله عالم محسوس بران باشد برو
شصت و دو بشمار احد و کبیر	هست و شش شصت و شش صغیر

الولی

هست الوالی ولی مومنان	مصلح کار ثواب و فعل شان
خانه خود یا مکان غیر را	گر تو می خواهی سلامت دانا
آبخوره پر کن از آب و بران	دم کن این اسم بهر جانب شان
و رنجوانی بیش ازین تاثیر را	خوب بیاشد پی تخنیر را
چهل و هفت آید کبیر نیک خو	یا زده و شش صغیر شش و شصت و دو

المتعالی

معنی المتعالی برتر است	کو منزه هم ز جسم و جوهر است
در شب یکشنبه بعد غسل خوان	روی خود را کن بسوی آسمان
هر دعا و مطلبی کن زبان حصول	در جناب حق شود عرضت قبول
در میان حیض خوانند از نسا	در امان مانند زرافاست و بلا
بفصد و پنجاه و یک باشد کبیر	وسط بنقاد و شش و چار صغیر

الْبَزَّةُ

بر زبان گزنام البر میسری	در نگو کار سے بیابی برتری
بغت بار این را تو بر اطفال خوان	تا جوان گردد و بماند در امان
ورزنا کار سے بخواند بغت بار	می جدا ز دام شیطان برکنار
دو صد و دو کبیرا و را بدان	بست و در وسط صغیرش چار خوان

التَّوَابُ

وردار سازی تو التواب را	توبه ات را رد نمی سازد خدا
سه صدش چاشت خوان بعد نماز	با فراوان صدق و هم بنوینا
حق ترا سازد عطا توبه لصورج	نفس تاج گردد و هم شاد روح
چار صد هم نه کبیرا و بدان	چهل نه و شش صغیرش چار خوان

الْمُنْتَقِمُ

منتقم آن کو که گیرد انتقام	نصف شب روش نماز بهر کام
تا سه جمعه هم تو این را خوش بخوان	و شمنت مغلوب گردد و بیگان
بر که در سازد دوام این اسم را	کی شود محتاج کس غیر از خدا
شش صد و سی کبیرا و را بگیر	شصت و سه و شصت نه و شصت و بیست

العَفْوُ

در دلت عفو است واجب بر کسی	آنکه را جرم و گناه باشد بسی
----------------------------	-----------------------------

گرد و امش خواند و خواهد پناه	از عطا بخش خدا و را گناه
یک صد و پنجاه و شش کبیر شمار	بست و یک و ستمه صغیر یاد دار
الرؤف ^{۸۴}	
الرؤف آن مشتق از رافت بود	معنی رافت همه رحمت بود
و ردگر منظم کرم کرد این نام را	می شود از خبیثه ظالم را
خواندنش زائل کتب خوف و خطر	دو صد و هشتاد و هفتم هفت ای سپهر
و ردوست هست و سطرش بی و پنج	هم صغیرش مشیت دان ای تحفه سنج
مالک ^{۸۵} الملك	
مالک الملك آنکه ملک ز ملک است	لوح قلمت تخت مشق کلک است
عالمان گفتند گر این هر دور را	ورد سازد با طهارت با صفا
با جلال این نام احبالش دهد	فقر سازد و در مستغنی کند
دو صد و دو دوازده عددش کبیر	بست و سه و سطرش پنج آمد صغیر
ذوالجلال والاكرام	
ذوالجلال آن حق که الاکرام هست	اعظم از هم نام این نام هست
دم بکن بر آب و ده بیمار را	تا که در یابد ز تاثیرش شفا
هم دل محزون شود و سرور از او	از امام جعفر صادق شنو
یک هزار و نود و چهارش کبیر	وسط بر صد سیزده پنجم صغیر

المقسط

نام المقسط تو یک صد بار خوان به مقصد بارش چو رود از دل کنی ورو کن در رنج و غم هفتاد و با دو صد و نه را کبیرا و بدان	یابی از خوف و شر شیطان بمان مقصد خود را بهر حاصل کنی زان خوشی بخش در پیر و در گناه بست و نه وسطش صغیرش و بخوان
--	---

لجامع

نام جامع بین که در روز جزا غسل ساز و کن نثار بر آسمان عقد کن گشته ای خوش خصال اقرابیت گر پریشان گشته اند ورد او سازی اگر ای یار ملک یک صد دست چارده عددش کبیر	جمع ساز و بهر پریش جمله را پس بوقت چاشت ده بار خوان از عقیدت بر یخ خود دست مال جمع با هم خود را تاثیرش شوند باشی اندر خوی و خصلت چون ملک پانزده وسطست و شش آید صغیر
--	--

الغنی^{۱۹}

الغنی ما خود گشته از غنا هر که طامع هست کن روش بر تا ز طبعش و گرد و حش از خوان بر ز پنجشنبه یک هزار	کو غنی سازنده باشد بنده را دست بر عضو شش بمال کش فرو باشد از تاثیر فیضش بے نیاز دولت افزون بگردد بے شمار
--	---

یا بکن مہفتاد بار این ورد را یک ہزار و شصت ہزار شش کبیر	دائماً تا باشدت برکت فرا یک صد و شش و سہ و ہفت آہ صغیر
المغنیۃ ^{۹۰}	
نیز المغنیۃ بدان انجی بخت روان خوالے از ہفتاد و بار اندر جماع یک ہزار و یک صد و شش کبیر بگو	ورد او دہ جمعہ کن کلفت بران بینی در اساک اسن زون ارتفاع یک صد و دہ و سہ و ہفت ہست و
المانع ^{۹۱}	
ورد المانع کن از صدق و صفا بست بارش قبل بستر بازگو یک صد و شصت و یکش آہ کبیر	گزر زنت رنجیدہ باشد بے وفا تا نباشد غیظ تو ہر گز برود ہفتدہ و سہ و شش و ان صغیر
الضار ^{۹۲}	
ورد کن الضار ای و الامقام در شب جمعہ تو ستہ صد بار خوان قرب حق بیشک ترا حاصل شود یک ہزار و یک کبیر او بگو	در مقام نیست گر حال قیام میشوی ثابت با استقلال زان ہم کمال ظاہر ہی کامل شود یک صد و یک سہ و ہفت ہست و
النافع ^{۹۳}	
ورد النافع ہجہ آغاز کار	کن کہ انجامش بگوید استوار

<p>در تو در کشتی بسازی در دغولیش گر تو در راه حجب خواهی و را دو صد و یک را کبیر او پذیر</p>	<p>ز حمت طوفان نیاید هیچ پیش می شوی واقف بر اسرار خدا بست و یک وسط است سه صغیر</p>
النور ^{۹۴}	
<p>نام النور از بخوانی هر زمان سوره نور از بخوانی هفت بار ورد آسمش یک هزار یک بکن دو صد و پنجاه و شش کبیر شما</p>	<p>روشنی دل شود افزون از ان در شب جمعه تو بر خوان بهوشیا می شود روشن ضمیرت بر بسخن سی و یک وسط است و صد و هشت چا</p>
الهدی ^{۹۵}	
<p>ورد الهماده نای نیک عقل رو بسوی آسمان کن زابتهال بر تو معرفت ظاهر شود بست اعدا و کبیر او بگو</p>	<p>معرفت بخشد زواید از تو حاصل دست بردار و بروی خود بال هم دلت از راز حق ماهر شود گوش کن سط و صغیرش هست و</p>
البلیغ ^{۹۶}	
<p>البلیغ آن مبدا هر شئی بود ورد او یک الف تا سه الف وان یا بطور شتر لفظ بلیغ</p>	<p>جمله شئی را تا زگی از وی بود یا بدیع السما و الارض فان کن اضافت بر سلمات ای منیع</p>

<p>ہم سمو آتش معرفت بایست خوش بود بر صلاح کار ما رو بسوی قبلہ کن روش بخواب ہست ہشتاد و شش عدوش کبیر</p>	<p>تا کہ والا ز شعل عطفی شایست نفع می بخشد ہمیشہ بار ما فائدہ آنچہ خدا خواہد بیاب چارہ وسطش بدان بخش صغیر</p>
<p>الباقی</p>	
<p>ہست الباقی بقایش از ازل در شب آدینہ صد بارش بخوان طول عمر از وی شود حاصل تمام یک صد ست سیرہ عدش کبیر</p>	<p>تا بد پائیندہ ماند بے خلل یا پشنبہ بہر ضعف و شنان ہر بنا را پائند ارسی دوام چارہ وسطست پنج اورا صغیر</p>
<p>الوارث</p>	
<p>ہست الوارث ظہور افزا حلق ہر کہ بروقت طلوع آفتاب و انما زو امن یا بد بردوام ہفتصد و ہفت اکبر ہست انی کتمہ پنج</p>	<p>اوست ہم وارث پس افغانی خلق خواندش صد بار زار و پنج و تاب کار او صلاح پذیرد تمام وسط او ہفتاد و ہفت اصغر چہ پنج</p>
<p>الرشید</p>	
<p>الرشید اسمیکہ پرتا شیر مست از نماز شام تا ہنگام خواب</p>	<p>کار تو گر خارج از تدبیر مست یک ہزارش خوان کہ گردی گمباب</p>

در هر کارت شود انجام نیک	با دوست میشود ایام نیک
پانصدست و چارده عددش کبیر	پنج و پنجاه وسط و یک آمد صغیر

الصَّبْرُ

الصبر آن را تو چون اندازان	بس هو الاول هو الآخر بخوان
می نماید بُرد بارے مدام	در گره عفو گناه خاص و عام
در دل شب سی و سه بارش بخوان	بند میگردد ز بان دشمنان
گر ترا پنج مصیبت باشد	و ترا در دو مشقت باشد
میدزدان جمله طمینان ترا	مشکل دنیا شود آسان ترا
دو صدست نو و دویشتش کبیر	سی هفت اوسط بدان یک صغیر

سواى این از جنات انخلود

الحی

دان که الحی زنده باشد خود بذات	فارغ است از فوت و زبیمات
طول عمر اهل دنیا می کند	دافع مرگ و مفاجات می شود
دستها بر داروده بارش بخوان	باز بر رود دست بر مال اسی جوان
یا چهل بارش تو از دل و روئی	باش بے پروا سبب پاکس نیاز

القیوم

هست القیوم قائم دانا	ز قیام ارض باشد هم سما
----------------------	------------------------

تا سه روز ای نیک نیت روزه دار پانصد بارش صدق دل بخوان	روزی چهارم و روکن هفتاد بار فتح بردشمن بیایه و امان
برنگینے نقش کن این نام را تا بذر نیک یابے کام را	
تو شه عقی و جنات انخلود گر غلط باش رکن برین عتاب	هر دو دیدم پس نوشتم آنچه بود باقیا واللہ اعلم بالصواب
تاثیرات اسمائے نو و نوشته نام آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم	
بسم الله الرحمن الرحيم	
بعد حمد ذات خاص کبریا بر محمد چار صد بار درود نام احمد را تو یک صد بار خوان نام حامد و رگش دامت ذکر محمود از چهل بارت بود گر کنی ده بار قاسم را تو یاد هفت بار عاقب بخوان با صد رو ماح و دلایع همی بخوان با درود و رتودانم میکنی و رتوسیر	و روکن اسماء پاک مصطفی بر فرستی خود غنی گردی بزرگ بر تو گردد خلق عالم مسروران می شوے محمود روز عاقبت هر سه دولت همی یارت بود و اسماء ملت شود بیشک زیاد که مرادت هست حاصل می و دود هم طبیعت خلق گردد هم حسود باشی از فضل نبی روشن ضمیر

یادِ ارغوانی ہمیشہ اسی حبیب
 در وظیفہ سازی اسلم بشیر
 قائم ارہر روز و در جان شود
 خوانے ارہر روز صد بار الرسول
 در دکن اسم تہی را یک ہزار
 گر کنے بسیار ذکر مستہ
 یا غلیل اردہ کرت گوئی از ان
 گرو لی را و در سازے یک ہزار
 گوش کن خاصیت اسم حمید
 رہ روان کردند گریو نصیر
 یثربے گرو در سازی نصف شب
 گر کہ یا طابا را خوانی سہ بار
 ذکر منزل نہراوان گر سکنے
 ذکر مدثر عجیب شد لطف خیر
 یا حبیب آنکس کہ خواند یک ہزار
 یا کلیم ارغوانی صد بار یا یحوان
 بہر توفیق عبادت اسی پسر

یا بے از گنج ہایت ہانضیب
 از بشارت ہاشوی بیشک خیر
 قوت دل قوت ایمان شود
 کہ بحتاجان توان یابی شمول
 تا بر اسرار نبی گروی دو چار
 کار تو در انتہا یا بد بھے
 وقت عصائے خواب بد یا مان
 میدہد قرب تجلی کردگار
 نیک خو گردی در دش اسمی
 طے با سائے شود را خطیر
 مقصد خود را بیانی بے طلب
 بر لباس نوشو دمنیت دو چار
 شاگہ گروی ز فصل غی غنہ
 کہ جوارت می کند شیطان گیر
 می شود محبوب عالم آشکار
 دامنہ عالم با سنے در جہان
 مصطفیٰ صد بار بر می خوان ز بر

ہم بخوان صد بار نام مرتضیٰ
 در خطیفہ خوانے ار مختار را
 نصف شب یک الف فتح را بخوان
 صبح صادق کن صدق را تو یار
 خوانی ار حجت تو صد بار ای جمیب
 شصت و سہ بار بر بیان خوانی ترا
 حافظ ار صد بار گوئے دامن
 وقت مسواک ار کنی و روشید
 اسم عادل و اما صد بار بخوان
 دامنہ سر روز کن و روح سلیم
 نور را بر خوان تو وقت شب ضرور
 اسم ذی القوہ تو صد بارش بخوان
 گر کہ صد بارش بخوانے یخچین
 و در بر آن یازدہ بار ار کنے
 گر ہمیشہ خوانی اسم المطلق
 ذکر ار صد بار خوانے ای جوان
 بست و یک بار الامین آوردن

وقت عصر و باش بے غم از بلا
 شامل حالت شود فضل خدا
 رحمت باری شود نازل زان
 می شود مقصود حاصل ہم مراد
 شد مرادت ظاہر و باطن نصیب
 بالیقین گردد فرون ذہن و ذکا
 میشود سرور از عشق خدا
 طیب الفم می شوی دندان سفید
 خلق عالم بر تو گردد مہربان
 در جان باشی بخوبی بے سہم
 خوف خواب ز تو شود بی شبہ دور
 استین را ہم با و منضم بدان
 مقصد دل را بیا بے باقیین
 در جان بس جمع مال و زر کنے
 گردد این ذکر تو غفران را شفیع
 باشی از نسیان ہمیشہ در امان
 شو عز از مذلت باش با

در میر روزہ تو الواعظ بخوان
 اسم صاحب کن تو بہ بیمار دم
 خوانی ارہر روز ناطق راستہ بار
 ہم تو یک صد بار خوان صادق ضرور
 گر کنی وہ بار ورد اسکین
 اسم اتنی بخوانی گھنزار
 دفع گردد و در حسم از لیتیم
 گرد می چٹل بار بکلب عسقر
 گر حسیں را کنی بر آب دم
 در تھامے ہست یاے نسبتی
 ہاشمی را خوان دو صد بار ای عزیز
 ہم قریشی را تو یک صد بار خوان
 بر تھامے کن حجانے را قیاس
 شغل اسم اتنی ارشاعل کند
 و عزت نیز را تو ہر خوانے دوم
 گر بگیری بیشتر نام رحیم
 اسم پاک الرؤف مہربان

طاعت مقبول گردد بی گمان
 تاز فیض او شفا یابد بدم
 کے کند شمشیر بران ہر تو کار
 تا شود از فیض او اسیب دور
 نور چشم انہرون شود انی و برین
 گردد از ملوع دفع زہر مار
 دم بکن نہ بار ہر خوان اسے فہیم
 باز ماند از تباہ و از تو دور
 وہ کرت از دے رود در شکم
 زان بشد از نفع اوراد این تی
 در جہان ہاشمی عزیز بامتینر
 صاحب شکست شوی اندر جہان
 ناید اندر و داسے نیکو اساس
 طرفہ ذوقے زان اثر حاصل کند
 و اما ہاشمی عزیز خاص و عام
 رحمت افزاید بتورب کریم
 ورد کن دشمن زان یک الف خوان

<p>ورد کن یا دایم الجود ای حبیب ورد افتاح کن ای مروساز چهل و یک بار اسم عالم ورد کن ظاهر را اگر کنی و روت مدام گر بجوئی یا شفیع الذنبین هم بستن راتو بر خوان بادورد شافع الاست بخوان با صد صلا ورد دائم سازی از اسم شکورد</p>	<p>یک صدش تا دولتت گرد نصیب تا شود باب تو سع بر تو باز شو علیم علم عین بے سخن پاک طینت می شود زان فیض عام میکنی بر کثرت اجرش یقین هر زمان ده بار خوش باش ای دود از غم عقبه ترا باشد نجات در جهان ز اسل دول باشی ضرر</p>
قطعه تاریخ	
<p>ختم چند اشعار خواص اسم والای محمد تاریخ اسمای مبارک از تو پیر سرگردیندا</p>	<p>صلی الله علیه و سلم هم آل انبای محمد باقی فانی از سر دین گنج تاثیر اسمای محمد</p>
قصیده بحر فیض	
<p>محمد احمد و حامد همش محمود و قائم ان بشیر و قائم مطلق رسول هستی حق حمید هم نصیر شیرت طلاب پندارش کلیم مصطفی و مرتضی مختار شبارش بیان حافظ است و هم شهید عادل اسم او</p>	<p>هم حاقب یاح و دواع منیر نیز یاد خوان قرآن منتهی شد شوق غلیل است ولی یگان که منزل مدثر هم حبیب خالص نیر ان همش فاتح مصدق برگزین هم حجت ایمان حلیم و نور نامش بهترین پیر و هم نیران</p>

<p>میطیع و ذاکرست بهم این وعظ و صاب یقیم و ہم عزیزم هم مرید اور القاب گشته عزیز و ہم تیم و ہم رفیق و هم اوش هم شبیخ و هم مبلغ شافخ گفتند و گیتی نمودم تا کنون ثبت از کتاب توشه عقی</p>	<p>تو ناطق گوئی هم صادق مکین مدنی از ایتقان تهامی ناشی توشی مجازی امی عرفان همش قلاح و عالم نیز طاهر هم اوباشان خطاب و شکو آرد میان عالم امکان از نیجای تسلسل سیکم اظهار نام آن</p>
<p>باقی از کثر العرش</p>	
<p>سراج و خاتم و حاشر شید اول و آخر بگو طوط و تیس اسبجان هم و طسم حق است مقصد هم محبتی و مومن ناصر ترازی مکی و مصمم مذکر سابق و آمر همش بشیر حکیم و البطی ناس و متوسط</p>	<p>مهد هم باطن ظاهر قریب قریب حرم حبیب طیب اولی نذیر خلق و مهدی ان محل هم محرم هم منیب حضرت سبحان مظهر سید منصور امام جملة النور جان منقی یار و شفاف و خطیب خطبه فرقان</p>
<p>باقی از دلائل خیرات</p>	
<p>هم او مخصوص باشد بالشرع هم حنا سلطان هم او صاحب شفاعت شد هم او صاحب گشته همش صاحب لوا بشیر هم او صاحب معجز هم او صاحب علامت هم فضیلت هم وسیله شد هم او صاحب فرج و برق و برق و ش گونی</p>	<p>که او خود قائل الغر المجل شد بهر میدان هم او شد صاحب لوح و سیف تلج و الا نشان هم او صاحب قضیت و همش صاحب ابرو ان هم او صاحب خاتم و درجات الرفیع خوان هم او صاحب انوار آمد و سعد الخلق امی جانان</p>

بگو صاحب مقام عالی محمود و سعاد الله
 مصحح بهر حسنات و دلیل از بهر خیرات است
 شفیق و قاف و اصل بهم مقدم کتفی قابل
 کریم الخیر و بهم کاشف الکربت اوعین العز
 ابوالقاسم ابوالطاهر ابراهیم ابوالطیب
 مهین شرف قایم نذر و جبار بهم شاهد
 مطاع و بهم کریم و صدق و عوگوشی هم
 صفی الشریخی الله کلیم الله و حزب الله
 قسم فرموده حق در سوره طارق با هم او
 اجید و متقف و معلوم اجید جامع مطلق
 مؤئل متقی و ذو حرمت و ذو الفضل و عزت
 بنی الرحمة و قیم نبی التوبه عبد الله
 رسول و الملاحم ستقیم بر صراط دین
 امام المتقین است امام المسلمین است
 صفی و متقی با قدام الصديق عن الزله
 و جیه سید الکونین مشهور و سبب فی ائتش
 خطیب الامم روح القدس آن عین النعم

بدان غر العرب علم الله علم المتقین ایقان
 بهم و منقح رحمت بهم علم آبدی ایمان
 مبرور و متوکل نصیح و ناسخ ادیان
 تو بشنور ارفع الرتب و خلیل حضرت جبرئیل
 قوی یاسون غفور و شری غیاث و غوث و غیش و غیاث
 شفیع صالح و مصلح فصیح و صاحب البیان
 مقدس بهم فیل حبله عالم و انمش بهم آن
 بلا شکایتیه الله ذو مکان است آن شه کون
 که نجم ناقش فرمود با جلال بی پایان
 و صل و نبی و محی و شهید و هم بشردان
 رسول الرحمة کلید و حنی و کامل و دوران
 رسول المرحه رحمت مکرم برتر انسان
 مقیل حبله غلت و قیم سنت ایمان
 صحیح ذات اسلام اذن خیر نام نیکش دان
 سطر و ان خیالیش عرقه الوثقی بهم و راخوان
 و کلیل و بالغ و موصول و منقح و مفصل و ان
 چو روح القسط و روح الحق صراط الله تیان

<p>بهر نعمت الله نیز نيف الله و ذکر الله به رسل انبيا خاتم پئے خلق خدا حاکم</p>	<p>هم او متعلق جنت شد کلید و ضمّه رضوان که اُمت را به فرای قیامت هست رجوان</p>
<p>باقی از صیبه الیسر</p>	
<p>همش داعی الی الله گوی قتال حبیب الله بوله آدم و سید هم او ذوالخوض و موروست</p>	<p>قسم صاحب هراده هم مکی معدن فیضنا ضحک هم شفع طاحیا ما ذای جان</p>
<p>باقی از جنات النخل</p>	
<p>سما و الشمس التین قاین و عبد است نام او همش خواهیل ساجی بلواح النخلوب</p>	<p>میا محتوی فاطم طایط طابش خوان که این نه اسم اندر غیر تازی کرده شد اعلان</p>
<p>باقی اسما و القاب توصیفیه از کتب معتبره</p>	
<p>همش شمس الضحی بدر البهی صلا خوانند صیح الوجه مرآت صفاء مرآت ذات حق هم او شد بزرخ عظم هم او شد بزرخ اکبر مکمل هم کرم الاکرمین راکب الاجال هم او نون العلم هم صاحب خلق عظیم آمد امام القلبین جد الحسین و الحسن او شد حدیث از خلق الله نوری که نفهم آری و من یطیع الرسول قد اطاع الله گر خوانی</p>	<p>هم او راقب سین است او آذنی ترشایان شیع الذین هم حجت الله المینش دان مفیض العالمین کن منظر فیض است هم حسان که عین العالم است عین مقصود همه امکان هم او شد صاحب لاک سلطان عظیم الشان هم اسم پاک و نور من الله است رقرآن کتاب فریش ابدانی ذات او عنوان شود واضح که است اینگونه حکمش واجب الان</p>

عروج شان معراج و را از من پیر پیر در آن خلونگه تشریف اورا کور دلیف آمد برفت از سبب اقصی باشد احمد احمد آنجا خدا را ظل نبی باشد چو او گردید لایق بمیلاد و محمّد گشت محمّد کور آزر میلم را چه حد باشد باین سلطان هرلم کجا یار که بنویسم صفات لایق فرائض تو ای باقی دنان خود بشو از زمزم دانگه	براقش رفت بالاتر کیوان بلکه از اسکان چو او در لامکان شد گشته جبریل امین بان چه دریا هم حالش بلکه بیشک قطره شمعان نه هرگز بر زمین افتاد ظل آن شه شامان که نقش گشته در میلاد او ایوان نوش روان کجا بر کعبه حق فخر یابد کعبه نجران چو خود را احمد بیسیم گفت آن عارف عرفان بسیل و صلواتش نایک زمزمه ز لیلان
--	--

اصحاب کبار

برای جسم دین او چه غرضشته چاراکان	ابو بکر و عمر خطاب حمید حضرت عثمان
-----------------------------------	------------------------------------

اسمای ابد و اخیار

محمد بن عبد الله و عبد المطلب بالش زینب باشد قضی بن کلاب بن مره پس بود ابن نصر ابن کنانه بن خزیمه کو و گری باشد نصر ابن نزار او بن جده دانگه	که باشد ابن شمس است بن عبد المطلب بجان بوکوبت لوی غالب فخر ابن لک ان بود بن مدرکه کو پور ایاس است در اعیان چنانکه نسبت و یک گردد شمار جلاله ان
---	---

اسمای اولاد احرار

بناتش فاطمه زینب رقیه ام کلثوم اند	بنینش قاسم و طاهر و ابیهریم سه انوان
------------------------------------	--------------------------------------

ف در سنان
آن حضرت تا عثمان
خطه نقیشت بن
قلیله و نقیشت
که عدنان بن جعفر
یکسپه سید
فریح بن جعفر
علیه السلام
کنند
ابو جعفر

اسامی از ولج اطار

خدیجه عائشه هم اسم خضه ازواجش	دگر سوده دگر ام حبیب بنت بوسفیان
از ان پس نیلستی بنت جحش عاریه انگه	صفیه همچو میبونه شد این با جمله از نسوان
ولی نه زوج را بشمرد نه بوسلم کو	نوشته یک نصابی را بر کس خواندن صدیان
و گرنه بست و یک باشد از ولج و پیرایش	که باقی مانده نه تن جمله المومنین ایشان

اسماے اتمه ابرار

علی هست حسن انگه شین و زین عباوش	سپس باقر و صادق موسی کاظم ضامیدان
نقی و هم نقی عسکری و مهدی دوی	که باشد منتظر سوعود قائم و مبره کوان
و ده و دوبرج آن شمس سالت آل طارش	همین شتا عشر باشد اتمه ساطع البهران

اسامی پشیران که در قرآن مجید است در ترجیح

پی آل تو آمد از جهان سبب و به دربان	تو همان خدا بودی سلیمان مور را همان
مال امت یا صده هزاران معصیت جنت	ولی از خورون گندم برون شد آدم از رضوان
تو در علم بطون بی در تن ریس جهان کرد	که در یس است اندر کتب تو طفل ایجد خوان
چسان با پای پی عراج او همسر توان گشتن	فقط بطور سینا شد عروج موسی عمران
زهر استانت بجز حجت جوش خواهد زد	زهر است نوح است گر طغیان طوفان
گر ابراهیم هر امتحان نوح پس کرده	تو جان فاطمه را بر هست ساختی قربان
تو هستی جامع حسنات حسنی مجمع خوبی	که از یک خلق صبر گوشت شه دران

تو شمس العارفینی حسن تو شد منظر عالم
هر آن کاب و نانت یافت که پروای او دار
ترا دادند علم مایکون و حجب ماکان
ز تو شد آفرینش آفریده آفرین بادت
تو مهر شرق اسمعیل مصباح اعظم هست
تو ابر رحمتی بر فرق خلق انداختی سایه
تو گشتی از صبا ی شرق نصرت یاب خدای
عجب نبود که از سنگ عیان شدن ناصالح
نور از مسک شد تا سما کی منظر قدرت
ترا بر لب بشم دایم از خلق عظمت شد
خلیفه کرد موسی گر چه پارسون بقوم خود
بفرمودش منی انت که مارون بن موسی
تو کردی مردگان را زنده از تاثیر حق خود
عجب است اغوشتم قم باونی گفته جان بخش
عزیر ابل ذوالکحل و یحیی الیسع یوشع
ملک صدیل روزانه که از حکم خدای زد
قصیده بحر فیض است این بر باب که میریت

گر از بهر زلیخا بود حسن یوسف کنعان
چرمی نازد خضر بر لطف آب چشمه حیوان
چه باشد فخر یک حکمت اگر شد لقمه لقمان
دمی از لوط و از لون گشت بر هم ناهیکه مان
ز اسحاق اندک و بنقاد الف اختر نی تابان
اگر الیاس تا هف سال گشته مانع باران
بگشته از دبور غرب قوم هود سرگردان
تو از پشت شتر ایجاد کردی شاخه یان
ولی شد یونس ذوالنون بر طعن مسک پنهان
شعیب آمد ز غم گریان یعقوب از الم نالان
تو بهم کردی خلیفه مرعلی را از ره احسان
حدیث منزلت باشد بسی بافت با نشان
اگر داود کرده زندگان را مرده از الحان
میجا قم باذن الله گفت ایام نو در آن
شمس الانبیا این انبیاست تابع فرمان
بگشته بر طرف از رحمت تو رحمت شیطان
بنامت صورت سبع معلق گشته آویزان

حُسام آسا نام چون بگرد قاطع اعدا	تعجب نیست گر بخشی مرا هم ترسبستان
عجب نبود خطا هم ثانی کعب زبیر کید	پذیرا گر نمانی این کلام باقی نادان
سلام من همیشه باو بر عجب دے رکابست	همان درگه که روح القدس را آمده دربان

قطعه تاریخ از باقی

عجب این نظم منتظم شد بذر کاسائی شاه آسرا	که سل گزیده بی تلاش از برای او را در اول تقوا
چو سال تصنیف این قصید خرد تجسس از دوا	سروش غیبی بگوش باقی قصیده بحر فیض گفتا

تـــمام شد

خاتمه

چو کردم نظم این مجسودین	پے تصدیق و تصحیح به آئین
نخستین پیش عبدالحق به بردم	خوش این سرمایه خود را سپردم
چو دید آن شمس علما با فضیلت	زبا به بسمله تا تا به تمت
بگفت این بود کار سال سلام	ز قیمت یافت از تو سر انجام
مرشد ناگوار این ستایش	ز دم پاسخ ز جبر آزمایش
که مولانا چه اعراف کردی	نه گفتی ستم و این توصیف کردی
ز تو امید اصلاحم بے بود	مرا زین مرج بشک چیرت افروود
بگفتا ما بے اطفالما را	و مانیدیم یاد اسما سے حُسن
مگر اکثر غلط خوانے نمودند	ت و بالا ز نادانے نمودند

<p>تواند رشته موزون کشیدی کنون اندیشه اغلاط شد دور ز پس فرمود الف لام علی را که از هر تیز است این الف لام</p>	<p>ثنا شمر ثواب افزون کشیدی ازین ترتیب ما گشتیم سرور بسان دیگر اسما ورو منما همه باقی خوش است ای نیک فرجام</p>
	<p>خدایت در جهان باقی بدارد بفخر و عزو شان باقی بدارد</p>
<p>و اگر سید علی شومتری را پای اصلاح در دادم چو پرنده</p>	<p>کز نواز است علم و شاعری را تمامی حرف حرفش را بنجید</p>
	<p>بحالم از دل خود مهربان است چه گویم من ز تقریطش عیان است</p>
<p>تقریط عربی من تصنیف مولانا سید علی شومتری المتخلص به طوبی</p>	
<p>لله درك يا باقى الاحاجيب طوبى لمن واظب الاسماء يذكرها فيجلب النفع في الدارين ذكرها ويبعد الافة الدهماء قارنها ويقرب الخير والاصلاح تاليهما</p>	<p>نظمت اسماء الحسنی بترتیب لجلب نفع و تبعید و تقریب بحسن نظم و تعداد و ترکیب علی ایضاً و تقرید و تجویب بنجیل قصد تغزیر و تحجیب</p>

ومن غدا طيباً في الدهر مولد
 وكل ملجأ ناخيل الأنام به
 فيا جبال وبي والطير ملتفظ
 اسكان راو و تاو يب الجبال له
 فكل من صدق المختار سيدنا
 فليس شيء بد الا يسبح بحمده
 والشغل بالذكر من اسنى المقاصد
 من نور الله في الدنيا بصيرته
 ومن ير للمهد يقضى له ابداً
 من غير ما هادي الخبير يوصله
 وليس يخفى على الذكي مقاصدنا
 طوبى لمن ذاكراً امسى بسجدة
 ويذكر الله في اوقات خلوته
 فدونه كرامة في الفضل نادرة
 لا وحده من هنود الدكن منفرد
 ونحن يا معشر الاسلام عن لنا
 درت عليه شأبيب النوال له

يسبح لتصديقهما من غير تكذيب
 فهو الملقى يتجمل وتاويب
 من يثربني من غير تريب
 في ذكره الله ترجعاً بتريب
 فمثل داود ذو ذكر وتعويب
 بحمدته وهو ترغيب وترغيب
 للعابدين كمال في التجارب
 يهديه للصديق لاهرم الكاذب
 يشرح له الصمد اسماً بتريب
 فقولنا لا تصد كذا ديب
 بحسن خلق بتذهيب تغذيب
 لربه بين تعظيم وتريب
 بالخفض الرفع في همس تخيب
 يتيمة الدهر لا ابن الثعالب
 غير المعان وصدور للمراجيب
 تحسينه في تضاعيف التراكيب
 من مبدأ الفيض او في الاساليب

الهی المدائح فی احلی الاسالیب

طوبی لمن جاء طوبانا یرسله

ایضا تقریظ فارسی از جناب ممدوح

که غیر از وصف مطهر نیار و کرد تو صفیش
چنان تعریف کرد آخر که توان کرد تعریفش
که این ببرد منزل اینارم کرد تو صفیش
ز صرف اعتقاد استی اگر به به تو صفیش
که حسن لم یزل مقرون بود و درین صفیش
بود شفاعی نور ذکا در ستر تشفیشت
مشابه پیش ارباب نظر باشد تجا و نفیش
که دعوی تجارب هست در اسما بر صفیش
که من ستم شریف یتوانم دو تشریفش
که عاجز از بیان استی زبان با وصف تشفیشت
بدنیا آنکه بر ماند خند او ندارد کالیفتش
چو ورود استش لطیف بود ولی از نور و نفیش
یا خجارت از او نفیش در اشعار از او جفیش
هزاران حصاوش هزاران جفته تعطفیشت
که نحو حق نماید منصرف از فعل تصریفش

ز من صد بار که الله باد بر باقی و تصنیفتش
کنوز معرفت را و رموز اهل عرفان را
زینند این رموز اهل سلام ای عجب یرا
ز روی اعتقاد استی اگر بخیخ به تو صفیش
منظم کرده این سمار حسن را بدان حُسن
هزاران آفرین بر خاطر روشن ضمیری کو
چنان شفاف کزیر و تن آن بی روش را
اتفاق است این با سلام نقاش کی توان
به ساخت صبا یتوانم داد تعضیاش
ز مع احمدی هر نفس او حتی بمن دارد
به رستی بود سیه بخت در حسه او را
چو بلبل چمچه دارد ولی از ذکر تعریفش
قبولی قبولی میوزد از قبل حاجت
برای خوشه چندان ریخته از خرمن فضلش
درین یک مختصر دارد موطولها تطول از آن

نیارود کرد حصایش و عشری از تنهیش	ثوابش را بهر نقلی هزاران و غیر تحسین
	جزایش را در طوبی خدا ضعف مرام او
	که عاجز آید از احصا ملائک تعایش
<p>شکر این تقریظ بجانب راجه گرد هاری پرشاد و محبوب نواز ونت بهادر المتخلص به باقی مصنف این مجموعه</p>	
<p>بباقی لازم آمد آنکه شد عشرش ز تعلیش همیشه در امان باشد و از دوزخ و بهیش زهی ناسیکه سیدش و باشد علی میش که گردون مینماید با خضوع و عجز میش که کرده نظم تازی تازگی حاصل تر میش که مستحکم باشد کاخ علم از فیض تر میش یگانه می شمارد در فضائل هفت اقلیش که گشته نفع خطا بن معتله هم ز تر میش که باقل قابل کامل شد از تلقین و تقییش شلت می نشاند علم او هنگام تعلیش نموده صورت تبیع را تخمیس تسهیش و گرد نیست شکل گفتن احکام تنجیش</p>	<p>سلامت باد ذات حضرت طوبی که تعایش هر آنکس جاگزین گردیده زیر سایه طوبی بهر دو صورت آمد واجب الاغراض اسم او چنان شمر که جسم گردیده بر سطح زمین بجا ندیدم مثل او ششتر نژادی فارسی دانی جمع فاضلان فضل به بنم کاملان اکل و چار کس نشد در شش جهت هر که نظیر او رقاع و ثلث و توفیق و محقق زور قم انسان نه جابل عاشل فاضل شد از فیضان ریس او مربع می نشیند هر که اندر صدر علم و فن معین ارتقا بهند گشته چو اقلیدس حدیث صادق کذب منجم می شود مانع</p>

ندیده دیده عالم ندیدش در ادب سنجی
 حکم گردید در بحث علوم اهل علم کشر
 بعلم فضل شد ترجیح او بر جاحظ و فترا
 سیر نورانوده بدر کامل از ضیای بخشی
 معائب و در همچون اشک شد از دیده صاوش
 با ستادی اولوده مقرر مختار ملک ما
 وقار الامرا عزا زش اگر سازد سزا باشد
 نظام او را تقرب داده از قدر و کرم بخشی
 و گرنه اندرین عصر یکیشائع انگیزی شد
 بخوی خوش نموده صرف اوقات شریف تو
 بلا شک گنج قارون است علم شایگان او
 بر زیر سایه دامان کوه حضرت سولا
 بر فتنه از دکن آسوده بازاد دعا و اهی

مقامات حریری هست بر تحریر و ترمیش
 که فیصل صد قضایا شد بیک تخصیص تقیش
 بنظم شعر بر صبا بی و سحبان گشته تقدیش
 اگر اصلاح و ترتیب سخن تمیل و تتمیش
 تقاضا را بر زود صانع واجب از دهن همیش
 بشاگرد و او آمد مکرم کرده تکریمش
 جهانی میکند با صدق دل توقیر و تغمیش
 بماند سائبان بر خلق ظل چتر و همیش
 کسی عیش نمیسیر سید چون پائینه تقویش
 که حرمت محترم گردیده از احرام و تحریش
 نباشد مخنصر با از بیشی مال و زرویش
 گزیده جابه پاک از فتنه بدخواه و زخمیش
 مسافر است اعجام و عرب ز انعام و تمیش

دلش باقی نه تنها جمع اسرار جباب آمد

که باید نقطه سو بهوم هم قسمت ز تقشیش

خاتمه

بین کلام بلخ باقی موزون تمام گشت

نظم الباقی اسماء الحسنی بنظام رائق الباقی واسنی جاترا اه رب الکوین جزاء صالح عمله
فی الدارین وآه تم بطبعه لیبغ نفعه لكل عامل بخیر العمل ومصل علی یسین والارامناء
الله عز وجل ۵ فلا نزال فی عیشة راضیة ۶ وعیشة هنیئة مع العافیة ۷

تاریخ طبع این کتاب از کلام بلاغت نظام میرزا ابوالقاسم خان محترم سلمه الله تعالی

منظر الطاف جنساق جل

از کلام باقی بالغ نظم

شادمان گردید روح هر دلی

نظم اسماء الهی طبع شد

صبح روشن مایه روشن دلی

گفت تاریخ تماش محترم

تاریخ دیگر طبع از ثانی لطف و کرم میرزا ابوالحسن خان محترم حفظه الله تعالی

هست کوباعون باری متصل

باقی صافی درون فرخ سیر

نظم کرده شنوی مستقل

دربیان ورود اسما خدا

گشت بافضل الهی مشتمل

طبع فرموده برای فیض عام

چاپ شد فی کلام اهل دل

محترم تاریخ تماش بگفت

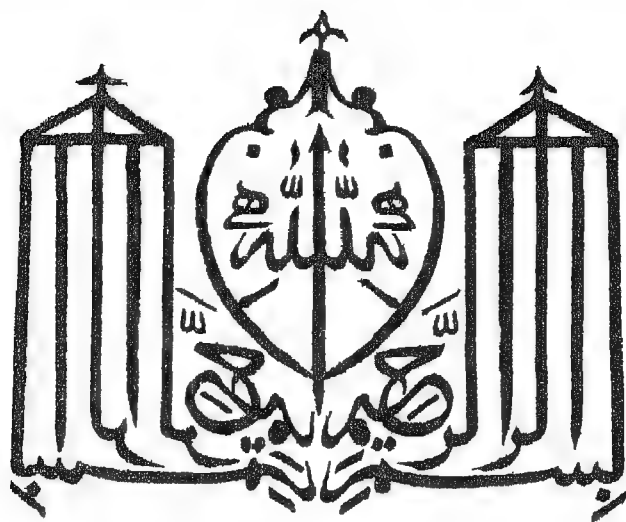
قطعه تاریخ از نتیجه طبع و قادی مشی محمد کفایت الله صاحب برق محترم مطبعه نصابی

چون مرتب ساخت و نیت باصفا

نظم اسماء خدا لم یزل

گفت و الله خوشد لاا را کینیا

روئے بدگرم کرده بهر سال برق

ہفت اسمائے سرکاتنا علیہ افضل الصلوٰۃ و التسلیمات

رحمت للعالمین یا رسول	ہم شفیع المذنبین یا رسول
یا کریم الوالدینت گفتہ اند	زان کریم الاکرمین یا رسول
نام تو بود ست مرآۃ اصفا	بیگان عین القیسنی یا رسول
بہر دین گشتی امام قبلتین	ہم امام المتقین یا رسول
پیش آدم بدو جودت در ازل	گو کہ ختم المرسلین یا رسول
ہم نبی التوبۃ عبد اللہ توئی	نیز شمس العارفین یا رسول
اول مخلوق اولای ہمہ	آفرینش آفرین یا رسول
جامع احساق حسنہ بود	جد حسنہ و حسین یا رسول

<p>ہست القاب تو صباح الظلم و شب معراج بر عرش بریت نام تو نور من اللہ روشن بہت باقی حجت سے خلیش را</p>	<p>ہم سیکر ہم بینی یا رسول می سز و کرسی نشینی یا رسول نیز عنز المجلینی یا رسول حاتمے دنیا و دینے یا رسول</p>
<p>بر رونت صد درود و صد سلام ہم بر آل پاک و اصحاب کرام</p>	
<p>مطلع بدر الدجاءے یابنے علم الانیائے و علم البیتین ہم مجیب ہم مجابے و مطیع صاحب فرج و شفاعت ہم قوے ہم صبح الوحجے و مرآت ذات ہم تو ہستی صاحب نون و سلم مقصد ہم مونی و ہم منیب ہم مفیض العالمین ہی شفیع گشتہ بر عرش تناکرے نشین</p>	<p>مشرق شمس الضحائے یابنے عالم و علم الہدائے یابنے مرتضائے محبت بانی یابنے صاحب التاج و لولائی یابنے نیز مرآت الصفاۃ یابنے یا و سینی طاو حاتمے یابنے شمس و لتسیر و سماۃ یابنے شافع روز جزائے یابنے شاہ لولائے کے لمائے یابنے</p>

	برروانت صدورود و صد سلام ہم برآل پاک واصحاب کرام	
<p>یا محمد باطن ظاہر توئے ہم مایل مقنف و آمر توئے ہم صدق ناطق و ذا کر توئے طاب طیب طیب طاب توئے ہم حمید ہی حامد و حاشر توئے ہم نصیر ناصی و ناصر توئے ہم ابوالقاسم ابوطاہر توئے</p>	<p>یا محمد اول و آخر توئے و اصل و فصل محفل بود صادق سابق مذکر نام تست نیز طلباب مظهر اسم تست ہم حلیم ہم حبیب ہم حبیب ہم نذیر و ہم سنذر نور نیز کنیت گشتہ ابوطیب ترا</p>	
	برروانت صدورود و صد سلام ہم برآل پاک واصحاب کرام	
<p>ہم لقب شد صاحب برہان ترا عین مقصود ہم امکان ترا بخم ثاقب اسم شد رخشان ترا خواندہ عالم صاحب السلطان ترا</p>	<p>گفتہ انداز حجت ایمان ترا عین عالم بودہ زان خواندہ اند ہم سراج و نور کردند لقب ہم تو بہستی صاحب صاحب قدم</p>	

<p>مصلح و صالح قلی زان گفت اند روح قدسی روح قسط و روح حق هم خطیب هم خطیب کل اُمم</p>	<p>ای نعل کابل دوران ترا این همه القاب شد شایان ترا شد خطاب خطب قرآن ترا</p>
<p>بروزت صد در و صد سلام هم بر آل پاک و اصحاب کرام</p>	
<p>عروة الوثقی ذو قوت توئی هم شهید و عادل و هم عزیز هم رحیمی هم بشیری هم رؤف هم قریشی هم تهامی باشی هم حجازی هم ترازوی هم تیسیم هم بیان و نست و حافظ عاقب و ماج و داج هم خلیل هم ولی و هم مکین و هم شکور هم منزل هم مدر نام تست هم توئی مخصوص بالمجد و شرف</p>	<p>بالغ ذو الفضل ذو عزت توئی منتقی معلوم ذو حسرت توئی ذو مکان جواد باهمت توئی هم غریب جاده غربت توئی منصری کئے با مکنّت توئی هم مقیم لسنّت و ملت توئی هم قریب منزل قربت توئی صاحب درجات بارفت توئی اُمّی محمود با فطرت توئی در جهان مخصوص بالغزت توئی</p>

<p>بررونت صدورود و صدر سلام ہم برآل پاک و اصحاب کرام</p>	
<p>مرحباے مصطفیٰ با و قسار ہم کریم الخیر جی عز العرب صاحب سینی و صاحب مغفری ہم توئی صاحب فضیلت د جہان صاحب معراجی و صاحب برق ہم مقام عالی محمود را ہم صفی اللہ بنی اللہ توئی بدیۃ اللہ نیز حنرب اللہ توئی ہم تو اکلیلے و کیلی و مقیل لنمت اللہ نیز ذکر اللہ توئی ہم رسول ذوالملاحسم بودہ</p>	<p>احمد مختار صاحب اختیار ہم منقی ہستی و شفاف بار ہم توئی صاحب رد اصحاب از ا ہم توئی صاحب وسیلہ روزگار صاحب خاتم توئے و الاتبار صاحبی اے رحمت پروردگار ہم کلیم اللہ کلیم کردگار ہم صراط ہم معالی اقدار ہم کفیل ہم دلیل خیر کار نیز سیف اللہ شل و لفقار ہم رسول راحت غطت شعاً</p>
<p>بررونت صدورود و صدر سلام ہم برآل پاک و اصحاب کرام</p>	

السلام ای فخر آدم السلام	برزخ کبر و اعظم السلام
ناصح دین مادی شرع متین	مستقیم راه محکم السلام
فاتح و قلاح و مفتاح جهان	ای محرم وی مکرم السلام
هم شهب و هم مبشر بوده	حق و مقفی منظم السلام
یثرب و موصول منجی نام تست	ای مقدس و می مقدم السلام
ایزد پاکت بصدع و شرف	بر رسولان کرده خاتم السلام
رونق ایمان و اسلام جهان	از تو گردیده سلم السلام
نیتم باقی بحالت چون لال	هند و خال تو هستم السلام
هفت بند نعت حسنه بی عدیل سال و هفت در نوشتن السلام	
بر روانت صد رود و صد سلام	هم بر آل پاک و اصحاب کرام

تاریخ وفات مرقا کائنات حضرت محمد مصطفی علیه افضل الصلوة و اکمل التحیات از کلام باقی
عقیدت نهادار ارجه محبوب نواز و نوت گرد صاری پیشاد بهار

چنان تیر و ش از سحاب فنا برویش که خوش با جد گشت جفت ز قطع و بریدش چو ویدم حساب شده بیگان ضائع آن فکر و عفت	بر دیده مهر نبوت شفت ز دین رفته جان دین ز دنیا برفت از ان یازده سال جلالت شکفت ز باقی حسنه سال خفت شریف	بزرگان در و در هزاران سلام کسی پیش ازین سال خوشش برفت نمودم چو تحقیق ده شد یقین محمد جدا شد از اصحاب گفت ۹۲ باقی برآمد ۱۰۲
---	--	--

نظم باقی تشریف مبارک جناب سرور کائنات علیه وآله

افضل اصوات والتسلیمات

پیش تخلیق زمین و آسمان
عرش و هم کرسی همه بیدر عدم
بعد از آن شد انبیه کون و مکان
از سنه اسکندری اندر جهان
زمین تولد بهر است شد فیصل
هفت یوم از قوت آدم بود واه
یک بعد دولت نوشیروان
زینت دین رونق ایمان شده

بست و پنجم الف و اربع صد بدان
هم بهشت و دوزخ و لوح و قلم
در حجاب قدرت حق بذر نسان
سند هر و بست یک تاریخ و ان
رفته بدی سال از اصحاب فیصل
هفت الف نه مائه و چهار ماه
اختلاف قول است اندر بیان
کان منتهی به رخشان شده

ایضا از بانی تاریخ سنه عیسوی تولد حضرت سید عالم صلی الله علیه و سلم

گرفت شکل انسانی محمد
میان عالم فانی محمد
نهران سال پنهانی محمد
از ان افضل رحمانی محمد
خدا شد از خدا ادانی محمد
به تحقیقات عرفانی محمد
احد را زان بشد عثمانی محمد
و بحقیقات حسانی محمد
فلک را ساخت نورانی محمد
فروغ شمع نیروانی محمد
از ان انوار سبحانی محمد
گو نور مسلمانی محمد

رحمکم پاک ربانی محمد
بشد بر حسب لولا که لما خلق
بمانده در حجاب قدرت حق
بلا شک رحمت للعالمین است
خدا را با خدا پیوست آخر
ازین رو احمد به میسم گردید
نزدت آمده در بزم کثرت
بله به سایه چهرش برسی بود
تولد بر زمین گشت و سر ارج
همه ملک جهان را ساخت روشن
نموده تیرگی کفر را دور
سجی سال تولد شریفش

غلطنامہ باعیات بابرکات

صحیح	غلط	صفحہ	صفحہ	صحیح	غلط	صفحہ	صفحہ
بحران	بجزان	۵۵	۶	تاتلٹ	باتلٹ	۱۵	۷
عجیب	عجب	۵۸	۵	شیوش	سیوش	۱۶	۴
ناگوارا	ناگوار	۵۸	۱۳	نماید	نماید	۲۲	۱
						۲۷	۱۰
غلطنامہ مقبست بند				بروانے	بروے	۳۱	۷
چوگردیدہ	برویدہ	۸	۱۲	چشم زحمت	چشم زحمت	۳۷	۶
ہفت الف نہ ماتہ	ہفت الف نہ ماتہ	۹	۸	در روز	در روز	۴۲	۷
جسمانی	حصانی	۹	۱۹	بار	یار	۵۲	۱۱
تمام شد				مفضل	مفضل	۵۳	۱۶
				سیف اللہ	نیف اللہ	۵۳	۱
				صاحب براوہ	صاحب براوہ	۵۳	۴
				بیلاد گشت محمد آواز	بیلاد گشت محمد آواز	۵۵	۵

ب ۱۱

19150151

DUE DATE

7A1. A

ب ا ا ر

۸۹۱۵۵۱۴۴

۸۸۰۸

رباعیات بابریات

DATE	No.	DATE	No.